

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Országház-tér 11.
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II. ker., Debrői-út 15. sz.
M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELNIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST,
:: :: V., Országház-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung Budapest,
II., Debrői-út 15.

HALÁSZAT = (FISCHEREI)
FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

TARTALOM: Hivatalos rész. — Halászati kiállítás és I. német halászati kongresszus Kielben. *Fischer Frigyes.* — A tavak trágyázása. *Bacsák Béla.* — Társulatok — Egyesületek. — Irodalom — könyvismertetés. — Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Amtliche Mitteilung: Die Inkraftsetzung des neuen Fischereigesetzes. — Fischerei-Ausstellung und der erste Deutsche Fischereikongress in Kiel. — Die Teichdüngung. — Gesellschaften und Vereine. — Literatur. — Vermischte Mitteilungen. — Fischpreise. — Annoncen.

ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET.

HIVATALOS RÉSZ.

A m. kir. földművelésügyi miniszternek a belügy-, igazságügy- és pénzügyminiszterrel egyetértve kiadott 9500/1926. F. M. számú

rendelete

a halászatról szóló törvények végrehajtása és az 1925: XLIII. törvénycikk életbeléptetése tárgyában.

(Befejező rész.)

IV. minta.

Hatósági engedély.

N. N. (állás, foglalkozás és lakhely) lakosnak mesterséges haltenyésztés — a halaknak más vizekbe áthelyezése céljából az 1925. évi XLIII. törvénycikk 12. §-ában foglalt rendelkezéséhez képest megengedem, hogy (pontos körülírással megjelölendő) vízszakaszon 19... évi hó-tól 19... évi-ig terjedő időben az 5500/1926. számú földművelésügyi miniszteri rendelet 23. §-ában megállapított mértéknél kisebb (miféle) halfajokat vagy rákokat (minő) halászati eszközzel kifoghassa s azokat (honnan, hová, minő útirányban, vasuton, hajón, kocsin stb.) átszállíthassa.

Az engedélyes ezt az engedélyt halászás közben s az esetleges szállítás alatt igazolás céljából magánál tartani s az ellenőrző közegeknek kívánatára felmutatni köteles.

Kelt

(P. H.)

.....
aláírás.

V. minta.

Községi bizonyítvány.

N. N. (állás, foglalkozás és lakhely) lakos megkeresése folytán az 5500/1926. sz. földmivvelésügyi miniszteri rendelet 28. §-a értelmében ezennel igazoljuk, hogy a következő halfajokat, illetőleg rákokat és pedig (a felsorolandó halfajok és rákok mennyiségét fajonként lehetőleg darabszám és súly szerint kell kifejezni) (pontos körülírással meghatározandó nyílt vagy zárt) vízterületen (vagy bárkából) -tól -ig terjedő időben fogták.

E bizonyítvány alapján a halak (rákok) tulajdonosa vagy meghatalmazottja a felsorolt, halfajokat illetőleg rákokat -tól -ig terjedő időben (mely) útvonalon (vasúton, hajón, kocsin stb.) szállíthatja és piacon eladhatja vagy tenyésztési célokra felhasználhatja.

Ezt a bizonyítványt az ellenőrző közegeknek kívánatára fel kell mutatni.

Kelt 19 hó -én.

(P. H.)

VI. minta.

aláírás.

..... halászati társulat évi jelentése az 19..... üzemi működéséről.

1. A társulat alakult
 - a) minő vízterületre:
 - b) mikor:
 - c) minő székhellyel;
 2. Vízterületének kiterjedése:
 3. Tagjainak száma:
 4. A társulat vagyona
 - a) ingatlanokban:
 - b) ingóságokban:
 - c) készpénzben és értékpapírban:
 5. Költségvetésében előirányzott
 - a) bevételekre:
 - b) kiadásokra:
 - c) tagjárulékra (holdankint):
 - d) az előirányzottal szemben tényleg befolyt: kiadatot:
 6. Részesült-e államsegélyben? Ha igen, mennyit és milyen célra kapta?
 7. A halállomány szaporítása céljából:
 - a) vannak-e természetes ivóhelyek?
 - b) kíméleti területek?
 - c) mesterséges ivadéknevelő telepek? (Hol vannak, mily kiterjedésűek és berendezésűek s minő közvetlen eredménnyel szolgálták a társulat célját?)
 8. Minők voltak a halak ivását befolyásoló természetes tényezők?
 - a) az időjárás, az árvízi viszonyok?
 - b) hogyan alakult a természetes halszaporodás?
 9. Mit tett a társulat a mesterséges halszaporítás érdekében?
 - a) történt-e ikra-, ivadék-, anyahal- vagy rák kibocsátás?
 - b) ha igen, miben állott az és mily költséggel járt a társulatra?
 10. Látszik-e és mennyiben a mesterséges halasítás haszna?
 11. Vannak-e a társulat kötelékébe tartozó vizek mentén a hullámtérben zárt mélyedések vagy anyag (kubik) gödrök?
 - a) Ki létesítette őket és mily hosszú vonalon?
 - b) Megtétettek-e ezek bérbevétele iránt az 5500/1926. sz. végrehajtási rendelet 77—79. §-ai alapján a szükséges lépések?
 - c) Vagy már bérbe is vannak véve?
 - d) Vagy előzőleg is már a társulat kötelékébe tartoztak?
 - e) Az anyamederrel össze vannak-e kötve s az evégből létesített árkok fenntartásáról gondoskodás történt-e?
 - f) A halivadék megmentésére történt-e intézkedés? Ha igen, mennyit sikerült megmenteni és mennyi költséggel?
 - g) Ha a halivadék elpusztult, fajtánként hozzávetőleg mire tehető az így megsemmisült anyag mennyisége?
12. Mit tett a társulat a halászatot űzők ellenőrzésére?
 - a) Voltak-e külön őrrei, hány és mily időszakra? avagy a feljelentések jutalmazásával szolgálta ez a célt?
 - b) Mennyi költséget fordított ilyen célokra?
 13. Orvhalászat előfordult-e?
 - a) Ha igen, hány feljelentést tett a társulat e miatt a hatóságnál?
 - b) Mi volt az eredmény a megtorlás tekintetében?
 - c) A hatóság erélyét és támogatását illetőleg mit tapasztalt a társulat?
 - d) Van-e ez irányban jogos panasza, avagy kívánása és miben áll az?
 14. Lehetett-e tapasztalni a halászatot befolyásoló különleges jelenséget? Miben állt az és megszüntetése avagy ártalmainak enyhítése érdekében minő irányban lenne helye hatósági beavatkozásnak?
 15. A társulati vízterület hasznosítása tekintetében:
 - a) Mi módon van a halászati jog értékesítve és hány évre?
 - b) Bérbeadás esetén hivatásos halászok avagy sporthalászok-e a bérlők?
 - c) Hány bérleti szakaszra van a vízterület felosztva?
 - d) Mennyi a bérlők száma?
 - e) Mennyi a befolyó jövedelem?
 16. A halfogást:
 - a) minő eszközökkel űzik leginkább?
 - b) Mennyi a húzóhálóok száma?
 - c) Hány ember él ott a halászatból nyert keresete után?
 17. Mennyi a társulati területen fogott évi halzsákmány és ez miként oszlik meg halfajta szerint? (A bejelentett adatok a hivatali titoktartás oltalma alatt állanak).
 18. A zsákmányt:

- a) mely városok vagy községek piacain értékesítik?
- b) a halászok maguk vagy kereskedők közvetítésével értékesítik?
- c) A halakat sikerült-e frissen értékesíteni vagy konzervvé is feldolgozzák?
- d) Ha igen, milyen konzervvé és mennyit dolgoztak fel?

19. A társulat működésének vannak-e különleges akadályai s miben állanak azok?

20. Mire lenne szükség az eredmény fokozása érdekében?
Kelt a társulatnak 19... évi hó én tartott rendes évi közgyűlésen:

..... elnök. igazgató.
(Vége)

Halászati kiállítás és I. német halászati kongresszus Kielben.

Írta: Fischer Frigyes.

A schleswig-holsteini központi halászati egyesület 50 éves fennállásának jubileuma alkalmával a német halászati köröket kongresszusra és kiállításra hívta össze a Keleti-tenger partján festőien fekvő Kiel városába. A kiállítás céljaira a város vezetősége a mintegy 8000 m² területű „Nordostsee“ csarnokot és a körülötte levő szabad területet készséggel rendelkezésre bocsátotta, s a szemlélőnek rögtön szembe tűnt, hogy minden hatóság és közület töle telhetőleg mindent elkövetett az ünnepség fényének emelésére.

A kiállítás és kongresszus megnyitása május hó 14-én volt, a kiállítás díszelnökségének és rendezőbizottságának tagjai között helyet foglaltak a legmagasabb állami, tartományi, városi és egyesületi tényezők, összesen majdnem százan.

A kiállítás tartama alatt, május hó 22-ig, a büszke német hadiflotta megsemmisítése óta egyébként csendes Kiel egy nagy hangyabolyhoz hasonlított, melyben egyik tudományos testület ülése a másikat követte, melyben 26 egyesület a legkülönbözőbb helyen és időben tartotta összejöveteleit, melyben az ismerkedés, fogadtatás, ünnepi színelőadás — a helyi vonatkozású „Bolygó hollandi“ előadása, — halászati tárgyú filmek bemutatása, a város nevezetességeinek megnézése, a hatalmas kikötő körülhajózása, a holtenei tengeri hajókat befogadó kamaraszilipek tanulmányozása, a Ziethen tengeri halászhajó megtekintése, ünnepi vacsora és táncestély, sőt a kiállítás befejeztével 3 napos kopenhágai kirándulás a látogatók mindegyikének a legváltozatosabb szórakozást nyújtotta.

A halászati kongresszus az édesvízi és tengeri halászat összes ágazatára kiterjedt, s épen ezért annyira széttagozódott a rendkívül nagyszámú egyesület és érdekcsoport üléseire, hogy a tárgyalásokat figyelemmel követni teljes lehetetlenség volt, mert egyidőben különböző helyeken tartottak üléseket. A tárgyalások többek között az egyesületek belső életét érintették, s ezért a mi külföldi nézőpontunkból különös érdeklődéssel nem bírtak. A május hó 18-án megtartott „nyilvános német halásznapi“ — a német halászat összes csoportjainak együttes nagygyűlése — melyen a német tengeri és édesvízi halászat összes tényezője megjelent, olyan általános érdekű határozatokat hozott, melyek figyelmet érdemelnek.

A határozatok rövid kivonata a következő:

I. A német vizek szennyezését minden eszközzel meg kell gátolni.

II. Az élő halak szállítása során a szállítókat állatkínzásért egyes esetekben elítélték. A német halászatot a termelők és fogyasztók nevében a leghatározottabban tiltakozik a halértékesítés ilyen megnehezítése ellen.

III. Az összes halászati körök hatékony *propagandát* kívánnak a halfogyasztás emelése végett. Elvárják, hogy az ország és az egyes tartományok bőséges anyagi eszközök nyújtásával ezt a törekvést erőteljesen támogatni fogják.

IV. A halfogyasztás szoros összefüggésben áll a halak árával. Ennek mérséklése céljából a *vasúti szállítás költségét* tovább is *mérsékelni kell*, gyorsaságát pedig fokozni.

V. A termelési költségek további mérséklése a tudományos intézetek és közhasznú közületek kutatása útján érhető el. Ezért ezeket fokozottan kell támogatni s részükre nagyobb pénzüsszegeket kell biztosítani.

Ugyanígy érdekes volt a mi szempontunkból a német halászati egyesület tárgyalásainak az édesvízi halászatot érintő része is, amelyre legközelebb óhajtók kiterjeszkedni. Értesülésem szerint a kongresszus üléseiről hivatalos kiadvány nem fog megjelenni, hanem annak érdekesebb előadásait a német szaklapok fogják közölni.

Attérve magára a halászati kiállításra, ki kell emelni, hogy a kiállítás anyagát legnagyobb részt Schleswig-Holstein hozta össze, amelyhez részben még Poroszország is hozzájárult. A hatalmas birodalom többi része, még a gyáripart se véve ki, a kiállításon nem volt észlelhető s ennek dacára rengeteg volt az összehozott anyag. Az élő halakat kizárólag Schleswig-Holstein állította ki, így a kiállítás a német tógazdasági anyag tekintetében vajmi kevés tájékoztatást nyújtott. Magát a kiállítást 2 nagy csoportra lehetne osztani. A fedett nagy csarnokban levő első csoport, hogy úgy mondjam a kiállítás *holt* részét képezte, ellentétben a csarnok mellett felállított ponyvasátorban levő második csoporttal, mely mintegy 300 akváriumban az *élő* anyagot, tengeri és édesvízi élő halakat, rákokat stb. tartalmazta.

Belépve a kiállítás nagy csarnokába, teljesen a mi budapesti árumintavásárunk mozgalmas képe tárult a szemlélő elé azzal a különbséggel, hogy az itten kiállított tárgyak legnagyobb része némi vonatkozásban állott a halászzattal. Felvonult itt az egész észak-kelet németországi gépipar motoraiival, motorcsónakjaival, vitorlásaival, szellemesnél szellemesebb halfeldolgozó- és halkonzerváló gépeivel, pléhdobozkészítő- és lezáró eszközeivel, kézi- és gépi erőre berendezett konyhaszerszámaival, mindenféle dugattyús- és centrifugál szivattyúival, tengeri- és szárazföldi jelzőkészülékeivel, halászó eszközeivel a legegyszerűbb horogtól a legkomplikáltabb tengeri hal- és homár-fogóig; minden gép zakatolt, dolgozott, minden elárusító kiabált, magyarázott s amint az már az ilyen kiállításon lenni szokott, pokoli lárma közepette mindenki a figyelmet magára akarta vonni, hogy áruját eladhassa. Ebben a fülhasogató és szemkápráztató tömegben megnyugtató, csendes oázis volt az állami intézmények és tudományos testületek kiállítása, amelyek táblázataiból, térképeiből és adataiból a következőket lehetne tájékozás végett megemlíteni: (A neveket nem fordítom le, hanem eredeti alakjukban németül közlöm.) *Deutsche Seewarte, Hamburg*, tengeri és meteorológiai adatok; *Deutsche Reichspost*, hajójelentések továbbító-készülékei, szikratávíró, kábelfektetés és fenntartás, távbeszélő a tengeren útban levő hajókkal, kapcsolások stb; *Zoologisches Institut und Museum der Universität, Kiel*, a kieli öböl halai; *Zoologisches Staatsinstitut und Museum, Hamburg*, folyami angolna, hering, szivárvá-

nyos pisztráng, csuka, tokfélék modelljei, tengeri halak, rákok és osztriga élettana; *Städtisches Museum, Altona*, a legfontosabb tengeri halak; *Bayerische Teichwirtschaftliche Versuchsanstalt Hofer-Institut, Wielenbach*, a foszfor trágyázás eredményei, pontyfajták összehasonlítása; *Biologische Versuchsanstalt, München*, szennyvizek felhasználása halastavakban; *Botanisches Institut der Universität, Kiel*, a kieli öböl algái; *Institut für Seenforschung und Seenbewirtschaftung, Langenargen am Bodensee*, a Bódeni tó halászata és halai; *Hydrobiologische Anstalt der Kaiser-Wilhelm-Gesellschaft, Plön*, a holsteini tavak fenékfaunája; *Preussische Kommission zur wissenschaftlichen Untersuchung der deutscher Meere, Kiel*, plankton- és fenékorganizmusokat meghatározó készülékek, vízpróbák vétele különböző mélységekből; *Preussische Landesanstalt für Wasser- Boden- und Lufthygiene*, vízellátás és szennyvíztisztítás; *Landwirtschaftliche Versuchsanstalt, Hauptstelle für Pflanzenschutz, Lübeck*, organikus szennyvizek hatása, a pézsmapocok; *Fischerei-Institut der Universität, Königsberg i. Pr.*, kelet-porosz halászat, a pertelnickeni kísérleti állomás képei, halászati tanszerek; *Deutscher Seefischerei-Verein, Berlin*, kelettengeri halak, ezek betegsége, rákhalászat, haljelzés; *Central-Fischerei-Verein für Schleswig-Holstein, Kiel*, a haltenyésztés eszközei; *Deutsche Reichsbahn-Gesellschaft, Reichsbahndirektion, Altona*, halszállítmányok hűtő vagonjai, a német vasutak halszállítási grafikonjai; *Fischereidirektion der Stadt Altona*, a város halászata 1884-től 1926-ig, az altonai halpiac forgalma, az új halárusító csarnok fejlődése; *dr. Neubauer, staatlicher Oberfischmeister für Schleswig-Holstein*, halászati igazgatási és rendőri tevékenység, halélettani állomás működése; *Preussische Landesanstalt für Fischerei in Berlin-Friedrichshagen*, az intézet működésének fejlődése, halélettani vizsgáló eszközök és tanszerek, a halászati elemi oktatás fejlődése; *Deutscher Fischerei-Verein, Berlin*, táblázatok; *Fischeramt Neustadt-Holstein*, régi céhemlékek; *Ellerbeker Fischerverein*, régi halászház; *Verein Deutscher Fischhändler, Berlin*, folyóiratok, képek; *Reichsverband der deutscher Fischkleinhändler, Berlin-Neukölln*, propaganda eszközök; *Staatliche Fischereidirektion, Hamburg*, halpropaganda, északi tengeri halászat, motoros halászhajó, tengerparti halászeszközök.

Ha ehhez hozzávesszük a magánosok, üzletek, vállalatok, gyárak stb. kiállított tárgyait, melyek a csarnok területét 134 állásban töltötték be, fogalmat alkothatunk a kiállítás nagyszabású voltáról. Ha a felsorolt intézmények neveit egy kissé megfigyeljük, két dolog fog szembeötleni. Az egyik az, hogy a kiállítás oroszánrészt Schleswig-Holstein és Poroszország, tehát Németországnak csak egy része szolgáltatja, a másik pedig az, hogy az ország egy aránylag kis részén mennyi intézmény működik, kutató, bíráskodik és dolgozik a halászat előhaladásán. Ebből magyarázható az ország nagyszerű gazdasági fejlődése s az előhaladásnak tudományos és gyakorlati tekintetéből kiváló és céltudatos irányítása.

A kiállított anyag második nagy csoportja az előzőnél minden tekintetben szerényebb méretű volt, s a jubiláló egyesület területéről származó élő halakat tartalmazta.

A keleti és északi tenger halai és rákjai ránk nézve inkább látványosság számba mentek. Kissé jobban felköltötte az érdeklődést a pisztrángfélék csoportja, melyben a pataki és szivárványos pisztrángokon kívül lazacivadék és tengeri pisztráng is látható volt. Behatóan foglalkoztam a 2. főcsoporttal, a pontyfélékkel. Igaz, hogy mindössze 8 schleswig-holsteini tógazdaság állított ki élő pontyot,

tehát ebből Németország anyagára következtetést levonni egyáltalán nem lehet, mégis a kiállított anyag némi bepillantást enged a termelés állapotába. Az akváriumok pontya kivétel nélkül mind nyomottan magas hátú, inkább hosszú formájú volt. A nálunk általában látható magasan ívelt hátat, zömök testet nem lehetett találni.

Az egynyaras ivadék nagysága, mint nálunk 3 és 10 deka között ingadozik. A két- és három nyaras ponty — bárha külalakja megfelelő, — talán részint a zordabb éghajlat, részint a rendkívül sűrű népesítés miatt messze elmarad a mienk mögött. A kétnyaras 20—30 deka lehet, s csak kivételesen éri el az egyik termelőnél a 40—50 dekát, a három nyarasokat pedig 70—80 dekára becsültem. A tenyésztésre szolgáló anyák súlya 2—5 kg lehetett. A kiállított anyag kivétel nélkül tükrösponty volt, bárha úgy a tenyésztőkkel, mint a kereskedelem tényezőivel folytatott beszélgetéseimben többfelől éles megjegyzést tettek a tükrösponty indokolatlan megkülönböztetésé ellen.

Ugyancsak 8 tógazda állított ki a Németországban különösen kedvelt compót, 2 tógazda süllőt, 6 tógazda részéről kiállított ponty olyan volt, amely a bíráló bizottság ítélete szerint nem felelt meg a „tenyészhal“ fogalmának, ezek közt már pikkelyes is volt, s nézetem szerint semmi különbség sem volt az előzők és ezek között. Az itteni egynyarasokat 1·5—3 kgra becsültem.

A természetes tavak és folyók halai közt látható volt a fogassüllő, az angolna, a sügér, az ingola, a csuka, a harcsa, sőt még tokfélék is, végül nagyon szép folyami rák.

A kiállításon összehalmozott táblázatok és térképek adatai közül a következők ragadták meg figyelmemet:

1. Németország tógazdaságainak területe 1916/18. évben a Deutscher Fischerei-Verein statisztikája szerint a következő volt:

Szilézia	21.922	Ha
Szász királyság	6.489	„
Brandenburg	6.335	„
Felsőpfalz	3.698	„
Schleswig-Holstein	3.232	„
Elsass-Lotharingia	2.942	„
Hannover	1.655	„
Keletporoszország	1.446	„
Oberfranken	1.329	„
Szász tartomány	1.034	„
Posen	839	„
Mecklenburg-Schwerin	884	„
Mittelfranken	794	„
Oberbayern	564	„
A többi állam 13 tételben	3.500	„

Összesen 56.663 Ha.

2. Németország édesvízi halbehozatala 1916. évben 78.222 q volt. Ebből ponty 11.800 q volt. A behozatal megozlik:

Országok szerint:

Dánia	31·2	%
Oroszország	15·5	„
Németalföld	9·3	„
Skandinávia	9·3	„
Jugoszlávia és Magyarország	9·1	„
Amerika	8·4	„
Balti államok	7·8	„
Franciaország	3·5	„
Lengyelország	2·8	„
Csehország	2·0	„

Halfajták szerint:

Angolna	36.0 %
Fogassüllő	18.6 "
Ponty	15.1 "
Lazac	8.4 "
Keszeg	6.8 "
Csuka	4.3 "
Compó	3.9 "
Egyéb vegyes	6.9 "

3. Németország 23 tógazdaságának átlagos évi nyers hozama 59—460 M, 19 természetes taváé 6—64 M volt Ha-ként.

4. Pontyos tógazdaság trágyázás nélkül Ha-ként 30—80 kg-ot, trágyázással és etetéssel 80—150 kgot hozott. A müncheni szennyvizes tavakban ez a hozam 500 kg-ra emelkedett.

Nem lenne a tudósításom teljes, ha meg nem emliteném, hogy a kiállítás, illetőleg kongresszus ismerkedési estélyén a nagyszámú német megjelenteken kívül Dánia, Norvégia, Hollandia, Ausztria és Csehország kiküldöttei is résztvettek s talán nem csupán a véletlen játéknak, hanem nemzetünk megbecsülésének és jó hírnévének kell tulajdonítani azt, hogy a magyar megjelenteket a rendezőség különös figyelmével tüntette ki.

A tavak trágyázása.

Írta: Bacsák Béla.

A mesterséges takarmányok magas ára, s ezzel szemben a haláraknak, a nagyobb szabású külföldi kivitel terén minduntalan felmerülő nehézségek stb. által okozott lemorzsolódása mindinkább rákényszeríti a tógazdákat arra, hogy — a termelés eddigi színvonalának fenntartása mellett — a mesterséges takarmányozás költségeit lehetőleg lecsorítsák. Ennek legegyszerűbb módja a tavaknak rendszeres trágyázása; mert a természetes tápláléknak a trágyázás folytán jelentkező fokozottabb szaporodása a halak növekedését meggyorsítja, s emellett a pontyok a mesterséges takarmányt is jobban értékesítik.

A mesterséges trágyaszerek alkalmazásával e helyen nem óhajtók foglalkozni, miután az azokkal való kísérletek keresztülvitele nálamnál hivatottabb szakemberek dolga. Jelen soraimnak célja a tavak trágyázását kizárólag gyakorlati alapon tárgyalni, hogy azt úgy a kisebb, — mint a nagyobb tógazdaságokban bárki, nagyobb elméleti előképzettség és jelentékeny költség nélkül is alkalmazhassa. Ennélfogva csak a mezőgazdaságban eddig is használt természetes trágyák alkalmazásáról fogom tapasztalataimat előadni.

A tavak trágyázásánál tekintetbe jöhet: 1. a trágyalé, 2. háziállatok trágyája, 3. pöcegödörök tartalma, 4. a mész, 5. az agyag, 6. a komposzt.

1. *A trágyalé.* Mezőgazdasággal kapcsolatos tógazdaságban aránylag könnyebben megszerezhető ezen folyékony anyag, amely különösen ivadéknevelő tavakban igen elősegíti a természetes táplálék szaporodását. Egy 10 kat. holdas tóban hetenként 5—8 hektoliternyi mennyiség, $\frac{1}{3}$ részével egyenlő mennyiségű agyaggal keverve, bátran kiszórható a tónak növényzettől mentes részén. Rendkívüli meleg, szélcsendes napokon azonban, midőn kivált a sekélyebb tavak vize 25—27 C⁰-ra is felmelegszik, ajánlatos a trágyalé kiszórása után 3—4 nappal 100 kg frissen oltott meszet, lehetőleg hígított mésztej alakjában szétszórni.

2. *Háziállatok trágyája.* Ebből a mezőgazdaság sohasem ad szívesen a tógazdaságnak, azért leghelyesebb, ha azt maga a tógazdaság termeli. E tekintetben csakis a sertéstartás és házikacsáknak nagyszámban való tenyésztése jöhet szóba.

A sertés természeténél fogva szereti a vizes, mocsaras helyeket, mert testi terjedelméhez képest aránylag kicsiny tüdeje miatt nehezen tűri a nyári száraz meleget. Könnyen oldódó trágyája pedig, mint aféle „hevestrágya“, — kivált, ha az állatok reggel és este erőtakarmányt kapnak, — különösen alkalmas a tavak trágyázására. Régebben több helyen szokásban volt a trágyát a tó elárasztása előtt kisebb rakásokban szétosztani a tó területén; azt hiszem azonban, hogy ilyen eljárás mellett nem tudjuk a természetes táplálék szaporodásának folytonosságát úgy biztosítani, mint, ha a trágyát a tó mellett felhalmozva, s arasznyi vastagon agyaggal betakarva, azt — a melegebb vagy hidegebb időjáráshoz mért adagokban — hetenként szórjuk szét, kellően felhígítva, a tó területén.

A sertések elhelyezésére elegendő, ha néhány oszlop, vékonyabb gerenda és szarufa felhasználásával három oldalról védett, dél felől nyitott szállást készítünk egyik tó felső része közelében, melynek oldalfalait kívülről sárral becsapott és sásréteggel védett vesszőfonásból álló ú. n. „paticsfal“ képezi. Ilyen szállásban át is telelnek a sertések, nyáron a sásos, hináros törzszleteket járkák, a lehalászás után pedig a növényzettől mentes részeket. Amely tóban a sulyom elszaporodott, a sertések megbecsülhetetlen szolgálatot tesznek annak irtásával. Megeszik a sulyom kövér leveleit, szárát és a szelíd gesztenye tápértékét megközelítő gyümölcsét. A hinár között való járkálásukkal és túrásukkal megakadályozzák annak elszaporodását, a sás és nád sűrűsödését a zsenge hajtások lerágásával s a sás kitépésével. A sertések ugyanis hamar rájönnek arra, hogy a sás törzsének a földben levő fehér része valami édes anyagot tartalmaz, és sokszor megfigyeltem, hogy egy-egy göbe olyan vastag sástörzset húzott ki egyetlen rántással, hogy felnőtt ember is alig lett volna képes erre. Megeszik ezenkívül a sertés mindent, ami egyáltalában megehető: bogarat, csigát, vízipatkányt. Attól, hogy a kihelyezett halakat is megdézsmálnák, nem kell tartanunk, mert már az 5—6 dekás ponty is sokkal fürgébb, semhogy a lomha mozgású sertés elfoghatná, ha pedig itt-ott egy beteg, bágyadt halat fognak el, azért igazán nem kár.

A szállásban összegyűlő trágyát egy halomba gyűjtjük össze, ha lehetséges, időnként agyaggal rétegezve. A trágya kiszórása nyáron a tavakban, vízzel felhígítva, csónakból történik, rúdra erősített, olyan kisebb pléhvödörrel, melynek felső része ferdén van vágva.

A sertéseket rendszerint 4—5 hónapos korukban, „átvéstelt“ állapotban hajtjuk ki a tavakhoz. Nyáron szemes takarmányt kapnak reggel és este, télen pedig meleg darás vagy korpás moslékot, melyhez a vizet a kanász kunyhójába beépített üstben melegítik. Ha azután a körülmények lehetővé teszik a sertéseknek télen való hizlalását, úgy a jövő nyáron bőségesen fogunk rendelkezni trágyával. Ha azonban ez nem lehetséges, úgy ősszel a stüldöket mindig jó áron eladhatjuk a hizlalóknak.

A házikacsáknak nagyobb számban való nevelésével azért érdemes foglalkozni, mert azok trágyáját foszfortartalom tekintetében csak a házigalambé mulja felül. Így a kacsák tartásával a legértékesebb trágyanyagot kapjuk ingyen, nem is számítva azt, hogy a tavakon élő kacsák tömegtelen számú káros rovar, békaporontyot és kifejlett békát pusztítanak el, melyek

közül a békaporontyok épen a legapróbb planktonállatokat (és az ivadék etetésére szánt tengeri darát) fogyasztják.

A kacsák beszerzésénél legjobb a környékbeli, már akklimatizált csapatokból nagyobb testalkatú tojókat vásárolni, s ezekhez jó hírű tenyészetekből pekíngi, vagy Ailesbury fajú gácsérokat beszerezni. Elhelyezésük egyszerű betonfalú és padozatú, nádtetős ólban történik, a tojások kiköltése pedig költőgéppel. A kikelt kacsák 3—4 hetes korban bocsájtatnak a vízre, eleinte napjában 3—4-szer, később kétszer lesznek etetve. Az ól padozatára 5—6 cm vastagon száraz agyag lesz szórva, erre jön a szalmából, vagy keskenylevelű sásból vágott szecska. Tisztogatáskor az agyag az ürülékkel együtt lekaptartatik, s egy rakásban halmozatik fel, a jövő nyáron az ivadéknevelő tavakban való felhasználás céljából. Ősszel a tenyésztésre visszartartott létszámon felüli fiatal kacsák, néhány hétig tengeridarával feljavítva, kerülnek eladásra. Az ivadéknevelő tavakon kívül minden tóba beengedhetjük a kacsákat, ahol az etetőhelyek legalább 70—80 cm-es vízzel vannak borítva. Ennél sekélyebb vízben álló etető helyeket a víz felszíne alatt 30—40 cm-nyire kezdődő és a víz fölé 20 cm-re emelkedő sövényfonással kerítjük be.

3. *Pöcegödörök tartalma* jól felhasználható hizlaló tavak trágyázására, de csakis legalább kétszerannyi agyaggal keverve. Alkalmazásánál fokozott elővigyázat ajánlatos.

4. A *mész* olyan szükséges anyag, melynek nyáron egyetlen tógazdaságban sem volna szabad hiányozni. Eltekintve attól, hogy a halak csontvázának fejlődéséhez sok mész szükségeltetik, (melyből, kivált homokos talajon, rendszerint kevés van), mint minden káros bakteriumnak és parazitának s rothadásból eredő kártékony gázoknak ellenszere, semmiféle hasonló olcsóságú anyaggal nem pótolható. Tógazdaságban való felhasználásra leginkább a darabos mész alkalmas, mivel az olcsóbb mészpor (mész hulladék) maró hatásának nagy részét a légköri csapadék behatására, rendszerint már elvesztette; a cukorgyári mésziszapnál pedig ezen felül annak nagy víztartalma is drágává teszi vasúti fuvarját. Alkalmazása mindig frissen oltott és hígított állapotban történik. Bármily okból keletkezett halelhullást (10 kat. holdas területet számítva), 120—150—180 kg-nak híg mésztej alakjában való elszórása rendszerint azonnal megszüntet, kivált ha utána híg agyagpépet is szórunk a tóba. Savanyú, (lápos) talajokon az ártalmas humus és humin savak káros hatását megszünteti. Por alakban való szét-szórása a lecsapolt tavak területén mindig sok költségbe kerül és elosztása a területen még sem egyenletes. Ilyen savanyú talajú tavakban legjobb eljárás az, hogy először csak annyi vizet bocsátunk be a tóba, hogy a mésztejjel megrakott csónak a tó területének nagyobb részét bejárhassa, még ha a sekélyebb részekben ez nehezebben is menne. Ekkor holdanként 180—220 kg mésszel közömbösíthetjük a talaj savanyúságát; utána 3—4 nappal egészen megtöltjük a tavat, — ekkor a széleket is megmeszezzhetjük, — és 12—14 nap múlva kihelyezhetjük a halakat. —

A darabos mész eltartására legjobb mód az, hogy száraz, fedett helyiségben felhalmozva, 20—25 cm vastag, száraz agyagréteggel takarjuk be.

5. Az *agyag* különösen a savanyú és homokos talajú tavakban tesz hasznos szolgálatot, de még a tisztán agyagos tavakban sem felesleges időnkint híg pép alakjában való kiszórása. Utóbbi tavakban is bárki megfigyelheti, hogy a télen át az etető helyekre hordott agyagot a halak azonnal tömegesen keresik fel, abban

turkálnak, úgy, hogy ősszel, a tavak lecsapolása után, nyoma sincs az agyagnak. Vízhány, vagy a víznek bármily okból való megromlása esetén jelentékenyen enyhíti a bajt, ha mésztejjel való beszórást után jó sok agyagpépet is szórunk a vízfelületre.

6. *Komposztot* a nyáron át víz alatt lekaszált növényekből készíthetünk, agyaggal és kellő mennyiségű mésztejjel (esetleg mészporral) rétegezve, s időközönként többször átkeverve. Így rendszerint már a következő év nyaráig annyira elkorhadnak a benne levő növények, hogy a tavakban kiszórható. Tartós szárazság esetén célszerű a komposztrakást megöntözni, hogy a korhadás folyamata a szárazság miatt meg ne akadjon. A tavakban való szétszórása száraz állapotban történik.

A trágyázás keresztülvitelénél általában arra ügyeljünk, hogy, amíg a tavak minőségének megfelelő adagok nagyságára vonatkozólag tapasztalatokat nem gyűjtöttünk, inkább rövid, 3—4 napos időközökben kiszórt kisebb adagokkal, mint egyszerre nagyobb adaggal tegyünk próbát. Homokos és „vadszikes“ talajú tavak víze bizonyára nagyobb adagokat fog elbírní, mint a vastag humuszréteggel fedett agyagos tavak. Mindenestre célszerű néhány mázsa égetett meszet mindig készletben tartani, hogy, ha a trágya elszórása utáni napokon, (esetleg az alacsony légnyomás miatt is), a halak viselkedéséből levegőhiányra következtethetünk, azonnal segíthetünk a bajon mésztejnek és agyagpépnek kellő mennyiségben való kiszórásával.

Hangsúlyoznom kell, — s ebben, azt hiszem, minden tógazda egyetért velem —, hogy a trágyázással kapcsolatban fokozott gondot kell fordítanunk az ú. n. „durva növényzet“-nek a csuklás kaszával víz alatt való kaszálására, mert ellenkező esetben a trágyázás hatása leginkább ezen gyomnövények bujább fejlődésében nyilvánulna meg. Olyan tóban pedig, amelyekben — akár természetes fekvése miatt, akár azért, mert töltései nem jól tartják a vizet — nyáron át sekély a víz, inkább mondjunk le a trágyázásról, legfeljebb a tó legmélyebb, növényzettől mentes részére szorítva azt; mert ilyen sekély vízállás mellett szinte lehetetlen a sás növényt korlátozni. A víz alatt való kaszálással nem kell addig várni, míg a sás stb. megnő, hanem már akkor el kell kezdeni, mikor a növények csúcsa a víz felszínét kezdi elérni, — és július végéig folytatni.

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

A **Baltoni Halászati Társulat** f. évi június hó 25-én tartotta Keszthelyen rendes évi közgyűlését, melynek tárgyai közül a következőket lehet kiemelni:

Az igazgatói jelentés hangsúlyozta, hogy a Balaton az új törvény értelmében zárt víz módjára halászhatóvá lett nyilvánítva, s ezzel remélhetőleg új korszak kezdődik a tó halászatában. Különösen erős fegyver lesz az orvhalászat leküzdésében ezentúl az, hogy az engedély nélküli halászat lopássá minősül. A fogas-szűllő szaporítása céljából az elmúlt évben 200 millió ikrát helyeztek el kiköltés végett a védettebb öblökbe; ezzel szemben a ponty-ivadék rendkívüli hiányára való tekintettel a bérlő r. t. a szerződés-szerű 100 q helyett kereken csak 35 q-t helyezett ki.

Az 1926. évi számadás 128.758 P 12 f-rel szemben 128.416 P 57 f kiadást mutat fel, tehát a pénztári maradvány 341 P 55 f volt. Az 1927. évi költségvetés 115.497 P 01 fillér bevétellel szemben 114.035 P 72 f kiadással zárul, a várható pénztári maradvány tehát 1.461 P 29 f. A közgyűlés a pénztári maradványból Bariss Gyula igazgatónak 1.200 P támogatást szavazott meg leánya férjhezadása alkalmával, a keszthelyi evangélikus és ágostai evangélikus templomalapnak, az almádi róm. kath. templomalapnak és a boglári szociális missió napközi gyermek-otthonának 100—100 P segélyt adományozott.

A tisztikart és választmányt a közgyűlés közfelkiáltással újabb 3 évre az eddigiek személyében újra megválasztotta. Számvizsgálók lettek: Simon Károly, Nagy Jenő és dr. Tancsics István. A parti sporthorgászat szabályzatát a közgyűlés az új halászati törvény rendelkezésének megfelelően újból megállapította s a szövegezés céljából kiküldött bizottság részéről javaslatba hozott szöveget csekély módosítással teljes egészében elfogadta. F.

A Soroksári Dunaági Halászati Társulat f. évi július hó 5-én Ráckeven tartotta rendes évi közgyűlését. A zárszámadás 274,082.103 K bevétellel szemben 233,475.383 K kiadást, tehát 40,606.383 K-át azaz 3.248 P 51 f-t mutatott fel. A közgyűlés tárgyalta a bérlők bérléengedés iránt benyújtott kérelmét, s miután a béreket elég mérsékelteknek találta, a kérelemnek nem adott helyet. A tisztikar mandátumát a közgyűlés további egy évvel meghosszabbította. F.

A Győrvidéki Halászati Társulat f. évi június hó 30-án tartotta évi rendes közgyűlését Győrött dr. Korn János elnöklete alatt. Elnök megnyitó szavai után Mesterovits Iván ügyvezető igazgató terjesztette elő a társulat mult évi működéséről szóló jelentését és a zárszámadásokat. A zárszámadások szerint az átfutó kiadásokkal együtt 40,555.800 korona bevétellel szemben 25,199.800 korona kiadás mutatkozott. A közgyűlés úgy az évi jelentést, mint a zárszámadásokat egyhangulag tudomásul vette. Tárgyalta ezután a közgyűlés az 1927. évre vonatkozó költség-előirányzatot, melyet igazgató javaslatára 480 pengőben (átfutó bevétel-kiadásokon kívül) állapított meg. Az indítványok során a közgyűlés kéttagú bizottságot választott az alapszabályok és üzemtervnek a 9.500/1926. F. M. sz. rendelet 69. §-a értelmében meg-ejtendő felülvizsgálatára. Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárta. N.

A Szolnok-vidéki alsó Tiszai Halászati Társulat Szolnokon a vármegyház kistanácsstermében f. évi május hó 16-án d. e. 10 órakor Sváb Gyula társulati alelnök elnöklete alatt évi rendes közgyűlést tartott.

A társulat területén a halak ivását ezidén az árvíz elmaradása kedvezőtlenül befolyásolta, ugyancsak kedvezőtlen volt a szolnoki cukorgyár okozta vízszennyezés is, mely azonban nem halpusztulásban, hanem a halászat megnehezítésében nyilvánult a hálóknak a Sphaerotilus gomba tömegek által való eldugaszoló-dása és rongálása által. A folyó évi költség-előirányzat 18.354 pengő 92 fillérben állapított meg, melyből 450 P jut a halállomány emelésére, 350 P pedig annak védelmére. A tisztújítás során elnökké gróf Bolza József, alelnökké Sváb Gyula ismét megválasztattak. Kuttner Kálmán miniszteri tanácsos felhívta a közgyűlés figyelmét, hogy az új halászati törvénynek megfelelően a társulati üzemterv módosítandó lesz. Ez a módosítás rendkívüli közgyűlés keretében fog megtörténni. Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekesztette.

IRODALOM — KÖNYVISMERTETÉS.

Hankó Béla: *A megújulás.* Athenaeum R. T. Bpest, 1927. Az Athenaeum a modern természettudományoknak magyar nyelven való ismertetését szolgáló könyvsorozatában ismét értékes munka jelent meg fenti címmel. A tetszetős külső és a cím nem is sejteti a könyv tartalmát, a laikus a könyvárúsnál tán regényt vél látni, ha megpillantja, s ekkor sem nagyot csalódik, mert amit Hankó Béla dr. a balatoni biológiai állomás vezetője megírt benne, az érdekesebb sok regénynél. Az élő szervezetek megújulását, megsérült, elveszett testrészeik, szerveik visszaszerzését, az erre való képességüket tárgyalja mesterien, alapos tudással, lebilincselő, mindenki által érthető módon, kezdve az egyszélű lényeken, végezve az emberen, a hadisebészet bámulatos példáin. A könyvet mindenkinek ajánlhatjuk, akit az élettani problémák érdekelnek.

KERESÜNK

140 kat. holdas tógazdaságunkhoz elsőrangú szakembert

Ajánlatokat: MEZŐGAZDASÁGI ÉS KERESKEDELMI R. T. SALONTA, ROMÁNIA címre kérjük.

VEGYESEK.

Néhány adat a spanyol halászati statisztikából. A tenger minden olyan országnak, melynek partjait mossa, úgyszólván ki-méríthetetlen nemzeti vagyont jelent halászati szempontból is.

Hogy mekkora lehet az ilyen nemzeti vagyon, erre nézve némi halvány képet ad az alábbi néhány megbízható statisztikai adat, mely csak három kisebb halfajnak a fogási eredményeibe ad betekintést: Szardellából, spanyolul: „Bocarte“ (Engraulis enc-rasicholus L.) a spanyol atlanti és földközi tengeri partokon évenként kb. 300.000 métermázsát, sprattból, spanyolul „espadin“ (Clupea sprattus L.) az atlanti partvidéken (Galicia, Asturias, Santander) 5000 métermázsát, az érdesfarkú halból spanyolul „jurel“ (Trachurus Trachurus L.) pedig pl. csak Vigo atlanti kikötőváros környékén 1920-ban 140.000 métermázsát fogtak. E három halfajból tehát 445.000 métermázsát, ámde a harmadik halfajra vonatkozó adat csak egyetlen helyről való...

Ezek a halak mind konzervkészítésre (szardella és olcsóbb szardinia) alkalmasak és keresett exportcikkek...

Spanyolországnak tehát, csupán e három tengeri halfajból való évi szákmánya is, sokszorosan felülmúlja hazánk minden néven nevezhető összes évi halzsákmányát.

Hinár és tóvirág. Ezidén tapasztalataink szerint úgy a holtágakban, mint a halastavakban a szokottnál is jóval nagyobb mértékben és jóval több helyen mutatkozott tavasszal a hinár. Eleinte inkább a szép fehér virágú vízi boglárkák (Ranunculusok), majd a szálas és a fodros levelű békaszőlő (Potamogeton pectinatus és P. crispus), a Myriophyllum és a Ceratophyllum tenyésztett oly buján, hogy helyenkint a csónakon való közlekedést is erősen akadályozták. Az aggodalmaskodókat több helyen megnyugtattuk azzal, hogy ez a növényzet hasznos is, amennyiben tömördek kiváló haltápláléknak (kérész- és jámborszúnyog-lárvának) ad lakóhelyet és táplálékot. A halak is tehát szívesen tanyáznak az ilyen vizalatti „erdőségekben“. Egyébként pedig ez a hinár erdő június—júliusban mindig el szokott süllyedni a víz alá és a vizet trágyazza elkorhadó anyagaival, melyekből megint más, értékes haltáplálékul szolgáló szervezetek fejlődnek.

Gyakori az idén a tóvirágzást okozó kékmoszatoknak (Cyanophyceák) különösen két faja, a zöldes-kékes pelyvaszerű szálak-ként a felszínhez közel lebegő Aphanizomenon flos aquae és az igen apró kékes-zöld gömböcskék alakjában lebegő Clathrocystis aeruginosa. A kettő együtt is sok helyen előfordul, bajt azonban eddig még az idén sehohsem okoztak. Veszély csak akkor fenyeget ezek miatt, ha hirtelen elpusztulnak, s rothadást okozva, a víz oxigénjét elvonják. Ilyenkor halpusztulás következhet be. Lassú elhalásuk nem okoz semmi bajt, sőt a vizet fokozatosan trágyáz-ván az elhalt kék moszatok, ezek helyét értékeesebb haltáplálék-szervezetek foglalják el.

dr. U. E.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint június hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvizi élőponty	2:00—2:80 P
Édesvizi jegeltponty	1:40—2:00 „
Dunai süllő	I. oszt. 5:00— — „
	II. oszt. 4:00— — „
	III. oszt. 3:20— — „
	IV. oszt. 3:00— — „
Balatoni fogas	I. oszt. 6:00— — „
	II. oszt. 5:00— — „
	III. oszt. 3:60— — „
	IV. oszt. 3:60— — „
Harcsa	nagy 4:40— — „
	kicsi 3:20—3:60 „
Csuka	nagy 2:00— — „
	közép 1:60— — „
	kicsi 1:20—1:40 „
Őn	1:20—1:80 „
Balatoni keszeg	0:60—0:80 „

Irányzat lanyha, forgalom csekély.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

V., SZÉCHENYI-UCCA 1. BUDAPEST TELEFON: T. 122—37.

Több mint 6,000 k. hold terjedelmű saját tógazdaságaiból az alábbi helyeken:

Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csoór, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Örspusztá, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogyszentmiklós, Szabadbattyán, Tápiószecső, Tüsképusztá, Varászló és a 4,000 katasztrális hold nagyságú **velencei-tó** halászatából **szállít tenyésztésre** nemestörzsű egy és kétnyaras pontyot, ponty-anyákat, harcsa, fogassüllő ivadékot és fogassüllő ikrát.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal,
parafa-alattság, rebzsinór,

minden mennyiségben kapható

ADÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST.

Főüzlet:

IV., Ferenc József-rakpart 6—7.

A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között.

Telefon: József 361—48.

— — —

Fióközlet:

VII. ker. Thökölyi-ut 16. szám.

A Keleti pályaudvar indulási oldalával szemközt.

Telefon: József 361—17.

ZIMMER FERENC HALKERESKEDELMI R.-T.

BUDAPEST

KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEFON:

Közp. Vásárcsarnok: József 348—94.

Iroda Vámház-körút 13. „ 335—39.

Fiók-üzlet József-tér 13. Teréz 150—65.

— Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat. —

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

HALNAGYKERESKEDEÉS

BUDAPEST

TELEFON nappal: JÓZSEF 413-54.

TELEFON éjjel: JÓZSEF 349-06.

ÁRUSÍTÓ HELY:

IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEP ÉS IRODA:

IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM.

KÖZPONTI IRODA:

V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFON: Teréz 122-37.

MEGVESSZÜK tógazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat és megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.